

Το καλοκαίρι και αμέσως μετά την υποχώρησή του από τα μέγαρα, ο **Δημοσθένης**, στρατηγός των Αθηναίων, πήγε στη Ναύπακτο με 40 καράβια. Μαζί με τον Ιπποκράτη είχε έρθει σε μυστικές συνεννοήσεις με μερικούς Βοιωτούς που ήθελαν ν' αλλάξουν το πολίτευμα στις βοιωτικές πόλεις και να εγκαταστήσουν δημοκρατία κατά το πρότυπο της Αθήνας.

Ακολουθώντας κυρίως τις συμβουλές του **Πτοιόδωρου**, εξόριστου από τη Θήβα, είχαν καταστρώσει το εξής σχέδιο. Επρόκειτο μερικοί να προδώσουν τις Σίφες - μικρό παραθαλάσσιο χωριό των Θεσπιέων στο Κρισαίο κόλπο. Άλλοι, απ' τον Ορχομενό ήσαν έτοιμοι να προδώσουν τη Χαιρώνεια που ήταν υποτελής στον Ορχομενό. Οι εξόριστοι του Ορχομενού εργάζονταν δραστήρια για το σχέδιο αυτό και στρατολογούσαν μισθοφόρους από την Πελοπόννησο. Μαζί συνεργάζονταν και μερικοί Φωκείς, γιατί η Χαιρώνεια βρίσκεται στα κράσπεδα της Βοιωτίας κοντά στη Φανότιδα της Φωκίδος. Το σχέδιο ήταν να καταλάβουν οι Αθηναίοι το Δήλιο - το ιερό του Απόλλωνος που βρίσκεται στην περιοχή της Τανάγρας, απέναντι από την Εύβοια. Έπρεπε όλα αυτά να γίνουν ταυτόχρονα, ορισμένη μέρα, ώστε να βρεθούν σε αδυναμία οι Βοιωτοί να προστρέξουν όλοι μαζί να υπερασπίσουν το Δήλιο, αλλά ν' αναγκαστούν να μείνουν στις πολιτείες τους, όπου θα εκδηλωνόταν επανάσταση. Αν πετύχαινε το σχέδιο και οχυρωνόταν το Δήλιο, είχαν την ελπίδα ότι, τότε, και αν ακόμα δε σημειώνονταν επαναστάσεις στις βοιωτικές πολιτείες, θα μπορούσαν να επηρεάζουν τη κατάσταση αφού θα κρατούσαν τα σημεία αυτά και θα μπορούσαν να κάνουν επιδρομές έχοντας ευκολόχρηστα καταφύγια. Δε θα άφηναν τη κατάσταση να ηρεμήσει, γιατί θα βοηθούσαν συνεχώς εκείνους που θα επαναστατούσαν, ενώ οι Βοιωτοί δε θα μπορούσαν να συγκεντρώσουν τις δυνάμεις τους σ' ένα σημείο και, με τον καιρό, θα ήταν δυνατό να τακτοποιήσουν τα πράματα όπως ήθελαν.

Αυτό ήταν το μυστικό σχέδιο που ετοιμαζόταν. Ο **Ιπποκράτης** θα ξεκινούσε με στρατό απ' την Αθήνα στη κατάλληλη στιγμή εναντίον της Βοιωτίας, ενώ το Δημοσθένη τον έστειλε από πριν στη Ναύπακτο με 40 καράβια, ώστε να συγκεντρώσει στρατό από Ακαρνάνες και άλλους συμμάχους από εκείνα τα μέρη, και να πάει με το στόλο στις Σίφες που θα του παραδινόταν με προδοσία. Είχαν ορίσει και την ημέρα που έπρεπε να γίνουν ταυτόχρονα οι δύο επιχειρήσεις. Όταν ο Δημοσθένης έφτασε στη Ναύπακτο, οι άλλοι Ακαρνάνες είχαν εξαναγκάσει τους Οινιάδες να μπουν στην αθηναϊκή συμμαχία. Έκανε γενική επιστράτευση σ' όλη την περιοχή, επιχείρησε πρώτα μια εκστρατεία εναντίον του Σαλυνθίου και των Αγραίων και, αφού τους υπέταξε, άρχισε να ετοιμάζεται, ώστε να είναι σε θέση να εμφανιστεί στις Σίφες τη στιγμή που θα έπρεπε.

Μόλις άρχισε ο χειμώνας, έπρεπε ο Δημοσθένης να πάει με τα καράβια του στις Σίφες και ο Ιπποκράτης να βαδίζει στο Δήλιο. Αλλά έγινε λάθος στην ημέρα που έπρεπε και οι δύο να

Ξεκινήσουν. Πρώτος έφτασε ο Δημοσθένης στις Σίφες, έχοντας στα καράβια του Ακαρνάνες και πολλούς άλλους συμμάχους της περιοχής, αλλά δεν μπόρεσε να επιτύχει τίποτε, γιατί το σχέδιο προδόθηκε από τον Φωκέα **Νικόμαχο** από τον **Φανοτέα** που το φανέρωσε στους Λακεδαιμόνιους κ' εκείνοι το μήνυσαν στους Βοιωτούς. Επειδή ο Ιπποκράτης δεν είχε ακόμα φτάσει στο έδαφός τους για να τους δημιουργήσει αντιπερισπασμό, όλοι οι Βοιωτοί έτρεξαν να βοηθήσουν και πρόλαβαν να πιάσουν τις Σίφες και τη Χαιρώνεια. Έτσι, όταν όσοι είχαν συνεννοηθεί με τους Αθηναίους κατάλαβαν το λάθος, δεν αποπειράθηκαν να δημιουργήσουν ταραχές μέσα στις πολιτείες.

Ο Ιπποκράτης, αφού έκανε γενική επιστράτευση και των Αθηναίων και των μετοίκων και όσων ξένων παρεπιδημούσαν στην Αθήνα, έφτασε με καθυστέρηση στο Δήλιο, ενώ οι Βοιωτοί είχαν κιόλας φύγει από τις Σίφες. Αφού οργάνωσε στρατόπεδο, άρχισε να περιτειχίζει το Δήλιο. Πρώτ' απ' όλα έσκαψαν μια κυκλική τάφρο γύρω από το ιερό του Απόλλωνος. Με το χώμα που έβγαζαν κατασκεύασαν ένα προτείχισμα που το ενίσχυσαν με σταυρωτούς πασσάλους και κληματόβεργες που έκοβαν από τα γύρω αμπέλια. Πήραν και πέτρες και τούβλα από τα γύρω κτίρια που γκρέμιζαν, και μεταχειρίστηκαν ό,τι μπορούσαν για να υψώσουν το περιτείχισμα. Κατασκεύασαν και ξύλινους πύργους στα κατάλληλα σημεία και κυρίως εκεί όπου δεν υπήρχε χτιστός περίβολος του ιερού, γιατί η στοά που υπήρχε πριν, είχε γκρεμιστεί. Άρχισαν να δουλεύουν τη τρίτη μέρα μετά την αναχώρησή τους απ' την Αθήνα. Εργάστηκαν όλη εκείνη την ημέρα και τη τετάρτη και την πέμπτη ως την ώρα του φαγητού. Έπειτα επειδή είχαν τελειώσει το μεγαλύτερο μέρος της εργασίας, το κύριο σώμα του στρατού έφυγε για να γυρίσει στην Αθήνα και βάδισε δέκα περίπου στάδια από το Δήλιο. Οι ψιλοί εξακολούθησαν να βαδίζουν, ενώ οι οπλίτες αποθέσαν τα όπλα τους και ξεκουράστηκαν. Ο Ιπποκράτης είχε μείνει στο Δήλιο για να οργανώσει τη φρουρά και να συμπληρώσει όπου έπρεπε την οχύρωση.

Τις ημέρες αυτές οι Βοιωτοί συγκέντρωσαν τις δυνάμεις τους στη Τανάγρα. Όταν έφτασαν μονάδες απ' όλες τις πολιτείες και πληροφορήθηκαν ότι οι Αθηναίοι γύριζαν στην Αττική, ενώ οι περισσότεροι βοιωτάρχες - ήσαν έντεκα - δεν ήσαν της γνώμης να δώσουν μάχη αφού οι Αθηναίοι δεν ήσαν πια σε βοιωτικό έδαφος (είχαν σταματήσει στη μεθόριο του Ωρωπού) ο **Παγώ νδας του Αιολάδου**, που ήταν Θηβαίος βοιωτάρχης μαζί με τον **Αριανθίδη του Λυσιμαχίδη**

, και είχε τότε σειρά να είναι αρχηγός του στρατού, πίστευε ότι έπρεπε να δοθεί μάχη, γιατί θεωρούσε ότι ήταν συμφέρον να τη ριψοκινδυνέψουν τη στιγμή εκείνη. Κάλεσε με τη σειρά όλους τους λόχους για να μην αφήνουν όλοι μαζί τα όπλα τους και, αφού τους μίλησε τους έπεισε να βαδίσουν εναντίον των Αθηναίων.

Έδωσε διαταγή να προελάσει γρήγορα ο στρατός, επειδή η μέρα είχε προχωρήσει πολύ. Όταν έφτασε κοντά στον αθηναϊκό στρατό, σταμάτησε σ' έναν μέρος, πίσω από ένα λόφο που εμπόδιζε τους δύο στρατούς να βλέπουν ο ένας τον άλλο. Παράταξε κ' ετοίμασε το

στρατό του για μάχη. Όταν ο Ιπποκράτης, ο οποίος ήταν ακόμα στο Δήλιο, ειδοποιήθηκε ότι έρχονται οι Βοιωτοί, έστειλε διαταγές να παραταχτεί ο στρατός για μάχη και μετά από λίγο έφτασε κ' αυτός, αφού άφησε κοντά στο ιερό τριακόσιους περίπου ιππείς για να υπερασπίσουν το μέρος, αν γινόταν επίθεση εναντίον του και για να επέμβουν στη μάχη τη κατάλληλη στιγμή. Οι Βοιωτοί όμως παράταξαν εναντίον τους μια μονάδα για να τους αντιμετωπίσει, και όταν πήραν όλα τα κατάλληλα μέτρα, ανέβηκαν στο λόφο και φανερώθηκαν παρατεταγμένοι όπως θα πολεμούσαν, 7.000 ιππείς, ψιλοί περισσότεροι από 10.000, 1.000 οπλίτες και 500 πελταστές. Στη δεξιά πτέρυγα ήσαν οι Θηβαίοι και οι υποτελείς τους. Στο κέντρο ήσαν οι Αλιάρτιοι, οι Κορωνάιοι, οι Κωπαείς, και άλλοι που κατοικούσαν γύρω από τη λίμνη. Στην αριστερή πτέρυγα ήσαν οι Θεσπιείς, οι Ταναγραίοι και οι Ορχομένιοι. Στις δύο άκρες ήσαν οι ιππείς και οι ψιλοί. Οι Θηβαίοι παρατάχτηκαν σε φάλαγγα με βάθος 25 στίχους και οι άλλοι όπως ήταν η συνήθεια του καθενός.

Οι Αθηναίοι που είχαν αριθμητική ισοπαλία με τον εχθρό στους οπλίτες, τους παράταξαν σε φάλαγγα με βάθος οκτώ στίχων και τοποθέτησαν το ιππικό τους στις δύο πτέρυγες. Ψιλούς δεν είχαν, ούτε είχε η Αθήνα τέτοιου είδους τακτικές μονάδες. Όσοι όμως είχαν ακολουθήσει το στρατό - πολύ περισσότεροι από τους ψιλούς του εχθρού - ήσαν άοπλοι οι περισσότεροι, γιατί είχαν επιστρατευθεί και οι μέτοικοι και οι ξένοι. Οι περισσότεροι είχαν πρώτοι ξεκινήσει για να επιστρέψουν στην Αττική, κ' έτσι λίγοι ήσαν εκείνοι που έμειναν για τη μάχη. Όταν παρατάχτηκαν οι δυο στρατοί, έτοιμοι να συγκρουστούν, ο Ιπποκράτης, περνώντας μπροστά από την παράταξη των Αθηναίων, τους ενθάρρυνε μιλώντας τους.

Ενώ ο Ιπποκράτης μιλούσε στους Αθηναίους στρατιώτες και είχε περάσει μπροστά στη μισή μόνο παράταξή τους, οι Βοιωτοί που τους είχε μιλήσει ο Παγώνδας βιαστικά, σάλπισαν τον παιάνα και όρμησαν από το λόφο. Όρμησαν και οι Αθηναίοι κ' έτσι οι δύο παρατάξεις συγκρούστηκαν τρέχοντας. Οι πτέρυγες των δύο παρατάξεων δε συγκρούστηκαν, αλλά έπαθαν το ίδιο πράγμα και οι δύο. Βρήκαν εμπόδιο ρεματιές. Ο υπόλοιπος, όμως, στρατός άρχισε σκληρή μάχη ασπίδα προς ασπίδα. Οι Αθηναίοι υπερίσχυσαν στην αριστερή παράταξη και ως το κέντρο της παράταξης των Βοιωτών, κ' έφεραν σε δύσκολη θέση όσους ήσαν σ' εκείνο το σημείο και ιδιαίτερα τους Θεσπιείς, επειδή εκείνοι που ήσαν παραταγμένοι στα πλευρά τους υποχώρησαν. Οι Θεσπιείς βρέθηκαν κυκλωμένοι σε μικρό χώρο και ,πολεμώντας σώμα προς σώμα, σκοτώθηκαν πολλοί. Ακόμα και μερικοί Αθηναίοι δεν αναγνωρίστηκαν μεσ' τη σύγχυση που δημιουργήθηκε από τη κύκλωση κι αλληλοσκοτώθηκαν. Στο σημείο εκείνο νικήθηκαν οι Βοιωτοί κ' έτρεξαν να σωθούν πίσω από την υπόλοιπη παράταξη που πολεμούσε ακόμα. Στο δεξί οι Θηβαίοι νικούσαν τους Αθηναίους απωθώντας τους, στην αρχή, βήμα προς βήμα. Ο Παγώνδας, επειδή η αριστερή παράταξη πιεζόταν πολύ, έστειλε δύο ίλες ιππικού να τη βοηθήσουν, περνώντας πίσω από το λόφο, για να μη τους δει ο εχθρός. Φάνηκαν ξαφνικά μπροστά στους Αθηναίους οι οποίοι νικούσαν και νόμισαν ότι ερχόταν άλλος στρατός εναντίον τους. Τους έπιασε πανικός. Έτσι, και στις δύο πτέρυγες, γενικεύτηκε η φυγή του αθηναϊκού στρατού. Μερικοί έτρεξαν προς το Δήλιο και τη θάλασσα, άλλοι προς τον Ωρωπό, άλλοι προς την Πάρνηθα και άλλοι όπου ήλπιζαν ότι θα μπορούσαν να σωθούν. Οι Βοιωτοί άρχισαν να τους καταδιώκουν και να

τους σκοτώνουν με το ιππικό τους και το ιππικό των Λοκρών οι οποίοι είχαν μόλις φτάσει τη στιγμή που άρχιζε η φυγή. Αλλά έπεσε, στο μεταξύ, η νύχτα και σώθηκαν οι περισσότεροι. Την επομένη, όσοι είχαν πάει στον Ωρωπό και όσοι βρίσκονταν στο Δήλιο - που το κρατούσαν ακόμα - άφησαν φρουρά εκεί, μπήκαν σε καράβια και γύρισαν στην Αθήνα.

Οι Βοιωτοί έστησαν τρόπαιο, σήκωσαν τους νεκρούς τους, πήραν τα όπλα των σκοτωμένων εχθρών, άφησαν φρουρά στο πεδίο της μάχης και γύρισαν στη Τανάγρα, όπου άρχισαν να ετοιμάζουν σχέδιο για να επιτεθούν εναντίον του Δήλιου. Ένας κήρυκας των Αθηναίων που πήγαινε να ζητήσει τους νεκρούς, συναντήθηκε μ' έναν Βοιωτό κήρυκα που τον συμβούλεψε να γυρίσει πίσω, λέγοντας του ότι δε θα μπορούσε να πετύχει τίποτε προτού γυρίσει ο ίδιος πίσω από την αποστολή του. Παρουσιάστηκε στους Αθηναίους και τους είπε τα όσα τους μηνούσαν οι Βοιωτοί, ότι παραβίαζαν τα νόμιμα των Ελλήνων, δηλαδή ότι, ενώ ήταν καθιερωμένο όταν εισβάλλει ο ένας στη χώρα του άλλου, να σέβεται τα ιερά, οι Αθηναίοι είχαν περιτειχίσει το Δήλιο όπου είχαν εγκατασταθεί κ' έκαναν όσα κάνουν οι άνθρωποι σε βέβηλο χώρο. Το νερό που έπρεπε να είναι άγγιχτο - εκτός από τους καθαρμούς για τις ιερές τελετές - το τραβούσαν και το χρησιμοποιούσαν για τις ανάγκες τους. Οι Βοιωτοί και για χάρη του Θεού και για το συμφέρον τους, καλούσαν τους Αθηναίους, στ' όνομα των κοινών θεών και του Απόλλωνος, να φύγουν από το ιερό παίρνοντας ό,τι τους ανήκε.

Αυτά μόνο είπε ο κήρυκας και οι Αθηναίοι έστειλαν δικό τους κήρυκα στους βοιωτούς και τους μήνυσαν ότι δεν έπραξαν τίποτε το άνομο στο ιερό ούτε θα πράξουν από σκοπού, ότι δεν είχαν καταλάβει το ιερό για να το σπιλώσουν, αλλά για να υπερασπιστούν εναντίον εκείνων που τους αδικούν, ότι σύμφωνα με τα καθιερωμένα μεταξύ Ελλήνων, όσοι εξουσιάζουν μια περιοχή - είτε μικρή είτε μεγάλη - έχουν στη κατοχή τους και τους ναούς της και τους επιμελούνται όσο μπορούν, σύμφωνα με τα όσα είναι καθιερωμένα προτού τους καταλάβουν. Και οι Βοιωτοί, αλλά και πολλοί άλλοι, όσοι έχουν διώξει δια της βίας κατοίκους μιας περιοχής και την νέμονται, έχουν κυριέψει ιερά που ήσαν ξένα και τώρα τα κατέχουν. Οι ίδιοι οι Αθηναίοι, αν κατορθώσουν να υποτάξουν μεγαλύτερο μέρος της Βοιωτίας, θα κυριέψουν και τα ιερά. Τώρα δεν έχουν σκοπό να φύγουν από το μέρος που κυριέψαν, γιατί είναι δική τους γη. Όσο για το νερό το χρησιμοποίησαν από ανάγκη και όχι για να βεβηλώσουν τον τόπο. Υποχρεώθηκαν να το χρησιμοποιήσουν για να αποκρούσουν εκείνους οι οποίοι, πρώτοι έκαναν εισβολή στη δική τους χώρα. Καθετί που γίνεται απ' την ανάγκη του πολέμου ή άλλου κινδύνου, πρέπει να κρίνεται με επιείκεια, ακόμα κι από το θεό, αφού οι βωμοί είναι καταφύγιο για τα ακούσια εγκλήματα. Παράνομες χαρακτηρίστηκαν οι κακές πράξεις που τις κάνει κανείς χωρίς λόγο κι όχι εκείνες τις οποίες κάνει κάτω από την πίεση της ανάγκης. Οι Βοιωτοί έχοντας την αξίωση να μην αποδώσουν τους νεκρούς προτού πάρουν πίσω τους ναούς, ασεβούν πολύ περισσότερο από αυτούς τους ίδιους που αρνούνται ν. ανταλλάξουν τους ιερούς χώρους που κατέχουν με εκείνο που δικαιοματικά τους ανήκει. Τους παράγγειλαν κατηγορηματικά να μη βάλουν όρο την αναχώρησή τους από την Βοιωτία - αφού μάλιστα δεν ήσαν πια σε βοιωτικό αλλά σε έδαφος που είχαν κατακτήσει - και να δεχτούν, σύμφωνα με τα καθιερωμένα, να γίνει

ανακωχή για να μπορέσουν να σηκώσουν τους νεκρούς.

Οι Βοιωτοί αποκριθήκαν ότι, αν οι Αθηναίοι βρίσκονται σε βοιωτικό έδαφος, πρέπει να το εγκαταλείψουν παίρνοντας τα πράματά τους, αν πάλι βρίσκονται σε δικό τους έδαφος αυτοί ξέρουν τι πρέπει να κάνουν. Οι Βοιωτοί ήξεραν ότι η Ωρωπία, όπου κείτονταν οι νεκροί (η μάχη είχε γίνει στα σύνορα) ανήκε βέβαια στους Αθηναίους, αλλά ότι δεν ήσαν σε θέση να τους σηκώσουν δια της βίας και θεωρούσαν ότι τάχα δεν χρειάζονται σπονδές, αφού το έδαφος ανήκε στους Αθηναίους. Ο κήρυκας των Αθηναίων άκουσε την απάντηση κ' έφυγε άπρακτος.

Οι Βοιωτοί, χωρίς να χάσουν καιρό, μετακάλεσαν ακοντιστές και σφενδονιστές, από την περιοχή του Μαλιακού κόλπου. Είχαν έρθει για να τους βοηθήσουν - αλλά έφτασαν μετά τη μάχη - 2.000 Κορίνθιοι οπλίτες, οι Πελοποννήσιοι της φρουράς των Μεγάρων και πολλοί Μεγαρείς. Βάδισαν όλοι εναντίον του Δηλίου κ' έκανα έφοδο εναντίον του οχυρού, δοκιμάζοντας διάφορους τρόπους και κατόρθωσαν να το κυριέψουν, φέρνοντας μια πολιορκητική μηχανή κατασκευασμένη με τον ακόλουθο τρόπο. Πριόνισαν του μάκρους ένα μακρύ δοκάρι και το έσκαψαν ώστε να είναι κούφιο σ' όλο του το μήκος και κόλλησαν πάλι τα δύο κομμάτια (σαν αυλό) και στη μια άκρη κρέμασαν, με αλυσίδες, ένα καζάνι. Προσάρμοσαν στο δοκάρι ένα σιδερένιο κυρτό σωλήνα που κατέβαινε προς το καζάνι κ' έντυσαν το μεγαλύτερο μέρος του δοκαριού με σίδηρο. Μεταφέραν μ' αμάξια τη μηχανή από μεγάλη απόσταση ως το τείχος, στο σημείο όπου ήταν χτισμένο με ξύλα και κληματόβεργες. Όταν τοποθέτησαν τη μηχανή πολύ κοντά στο τείχος, έβαλαν μεγάλα φυσερά από τη δική τους άκρη και άρχισαν να φυσάνε. Ο αέρας, μέσ' από το κούφιο δοκάρι, έμπαινε με ορμή στο καζάνι όπου είχαν βάλει αναμμένα κάρβουνα, θειάφι και πίσσα και γινόταν φλόγα μεγάλη που έβαλε φωτιά στο τείχος, όπου κανείς υπερασπιστής δεν μπορούσε να μείνει. Το εγκατέλειψαν και έφυγαν και κυριεύτηκε το τείχος. Από τους στρατιώτες της φρουράς μερικοί σκοτώθηκαν και 200 αιχμαλωτίστηκαν, αλλά οι περισσότεροι μπήκαν στα καράβια και γύρισαν στην Αθήνα.

Το Δήλιο έπεσε 17 μέρες μετά από τη μάχη και όταν, μετά από λίγο, έφτασε κήρυκας των Αθηναίων, ο οποίος δεν ήξερε τίποτε από τα όσα είχαν συμβεί, και ζήτησε τους νεκρούς, οι Βοιωτοί δεν έδωσαν την ίδια απάντηση που είχαν δώσει πριν, αλλά αποδώσαν τους νεκρούς. Στη μάχη σκοτώθηκαν λιγότεροι από 500 Βοιωτοί και από τους Αθηναίους λιγότεροι από 1000, μεταξύ τους κι ο στρατηγός Ιπποκράτης. Σκοτώθηκαν και πάρα πολλοί φίλοι Αθηναίοι και βοηθοί στα μεταγωγικά. Λίγο μετά τη μάχη αυτή, ο Δημοσθένης, που είχε πάει με το στόλο στις Σίφες έκανε απόβαση στη Σικυωνία, με στρατό Ακαρνάνες, Αγραιούς και 400 Αθηναίους οπλίτες. Αλλά πριν φτάσουν όλα τα καράβια, οι Σικυώνιοι έκαναν επίθεση εναντίον εκείνων που είχαν αποβιβαστεί, τους νίκησαν και τους κυνήγησαν ως τα καράβια. Άλλους σκότωσαν και άλλους έπιασαν ζωντανούς.

Η εκστρατεία στη Βοιωτία

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Πέμπτη, 06 Νοέμβριος 2008 22:19 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 06 Νοέμβριος 2008 22:23

Τις μέρες που γίνονταν οι συμπλοκές στο Δήλιο, ο βασιλιάς των Οδρυσών **Σιτάλκης**, σκωθηκε σε εκστρατεία (όπου νικήθηκε) εναντίων των Τριβαλλών. Ο ανεψιός του **Σεύθης**

, γιός του

Σπαραδόκου

, τον διαδέχτηκε στη βασιλεία των Οδρυσών.